

КАК СЕ РАЗДЕЛИХ С МАЙКА ВИ

САМУ НАФИА

АВТОР:
КАПОЯН ЯВАНЕВ

ХУДОЖНИК:
НЕДА МАЛЧЕВА

СН
СООТПРЕС

ГЛАВА 1

Началото на края

Има различни причини да държите тази книга в ръце и бих се осмелил да предположа съвсем малка част от тях. Може би някой ви е направил подарък, може би се опитвате да убиете нахално насекомо с нея или просто искате да се разведете и се нуждаете от повечко информация как се случва това.

Още в началото мога да ви уверя, че тази задача не е лесна работа и на някои места по света е доста трудоемко начинание. В Гана например, за да се разведеш, трябва да бъдеш облечен със същите дрехи като на сватбата, а в съседно Того няма да си получиш обратно свободата, ако тъщата не е съгласна, което я прави държава с доста стабилни семейни устои. На другия полюс на брачния глобус се намират Малдивите, където местните жители са най-развеждащите се хора в света. Очевидно имат доста свободно време и нерви, за да се занимават с този иначе

досаден процес, който внася неповторим вкус в живота ви – на престоляло в нечий стомах сирене!

По нашите географски ширини е сравнително лесно да приключиш с брака, но е хубаво да поговориш с някого, който има опит и може да ти даде ценни съвети. Още по-добре би било, а и безопасно, ако успееш да наблюдаваш целия процес отстрани и тихомълком да попиваш от опита на друга двойка, без да ти се налага да взимаш някакво участие. Ето защо, скъпи мои читатели, вие сте на път да станете свидетели на развода на семейство Явашеви, който ще ви бъде представен без цензура и скрити клаузи. Отидете, сипете си нещо за пиене (аз вече съм си отворил бира), настанете се удобно и нека да тръгнем заедно из дебрите на този зловещ лабиринт – развода!

Не помня кога точно тази дума се появи в общуването между мен и жена ми. Напомняше на вирус, който стоеше на прага на нашия брак и скоро щеше да проникне незабелязано през вратата. Нито карантина, нито бустерна доза биха могли да го спрат. Около нас постоянно се чуваше и се случваше да се разделят семейства, без да има ясен модел или отговор каква е причината. В началото обсъждахме с почуда и насмешка разводите на другите, което изобщо не предвещаваше, че ще се сблъскаме с подобен проблем. Това ни дари с едно почти сляпо нехайство, което не се повлияваше от все по-огромната бракоразводна вълна, заливаща както целия свят, така и хората в непосредствена близост. Почти по едно и също време се разделиха сем. Палазови и сем. Гейтс, а единственото общо между тях бе, че Владо можеше да ти инсталира пиратски Windows. Списъкът се увеличаваше лавинообразно дори и сред двойките, които нямаха нашите прозаични ежедневни проблеми като миенето на чинии и пускането на пералня. Защо се разделиха Пике и Шакира, сем. Безос, Жизел Бюндхен и Том Брейди

(благодаря ти, Господи!)? Ако те не успяваха да съхранят браковете и връзките си, как се очакваше ние да се справим с тази нелека задача?! Кое провокира двойките да се разделят независимо от произхода, социалния им статус или финансовото положение?

Открих доста странни причини за развод и ще ви спомена някои от тях, за да си имате едно наум. Жена се развела с мъжа си, защото обожавала криминални романи, но когато започвала нова книга, съпругът ѝ всеки път написвал името на убиеца на 30-та страница и така тя губела интерес. Ужасно, нали?! Друга жена решила да се разведе, тъй като открила, че мъжът ѝ я е записал в телефона си с името на прочутия затвор „Гуантанамо“. Също е ужасно, но съм виждал и по-страшни – Kurvuvuta Ку4ка, Bezzubia Bokluk, Adska Gad и т. н. Не мога да не спомена и жената, която превърнала развода в свое хоби, тъй като се възползвала от тази мярка цели седем пъти. При един от тях причината била красотата на нейния мъж, превърнала се в повод за мнителност и недоверие. В друг случай съпругът се прибрал с грешната марка салам от магазина. Явно „докато смъртта ни раздели“ звучи романтично и правдоподобно само по време на церемонията, но на практика се оказва изключително трудоемък обет за изпълнение.

Ако се осланяте на статистиката и числата ви говорят, ще ви е любопитно да научите, че има професии, които са първенци в разводите. Начело са собствениците и работещите в казино или игрални зали. Близко до тях са барманите и стюардесите, които също не могат да се задържат дълго в редиците на бракуваните.

На другия полюс са застрахователите, учените и терапевтите. Хората, които упражняват тези професии, прибегват най-рядко до раздялата, което ги прави благонадеждни партньори. Може би нивата на стрес на работното им място са по-ниски и те съумяват да приемат

по-леко семейните изпитания. Или просто са по-интелигентни и зрели хора, които знаят как да контролират емоциите си.

Аз имам доста необичайна професия, която ме пренастища най-вече с емоции. Винаги настава неудобно мълчание на масата, когато някой непознат ме попита с какво се занимавам. Тези, които знаят, затаяват дъх и чакат да видят реакцията на питащия, когато му отговоря, че съм дресьор на папагали. Много често първо мислят, че се шегувам, и се ухилват невярващо. После бавно загреват, че наистина с това си вадя хляба и изглеждат объркани. Накрая сменят темата, защото очевидно ме смятат за ненормалник, който всяка сутрин се буди с чуруликане и по цял ден се занимава с пиленца. Свикнал съм и не обръщам внимание, но нивата на стрес понякога са по-високи и от най-натовареното казино. Нищо чудно, че когато се прибирах у дома, за да си почина, а вместо това получавах още по-голяма шумотевица и хаос, се напругах допълнително и нервите ми не издържах. Бавно и неусетно започнах да трупам отрицателни емоции в себе си, а заради динамичното ми ежедневиe не усещах какво точно се случва. Най-видимо и най-близко до мен се оказа жена ми. От щастлива и хомогенна двойка, която оптимистично се визираше в бъдещето, се бяхме превърнали в начумерени възрастни темерути, които крачеха забързано с поглед, забит в земята. Любовта си беше събрала куфарите и ни бе оставила сами да се оправяме с кашата, която беше забъркала.

Нищо не беше както преди, откакто станахме семейство с деца. Приятелите, с които бях свикнал, ги нямаше и все по-трудно поддържахме връзка. Намерихме си нови хора, с които да дружим. Не е трудно, просто трябва да живеят в същия квартал и да имат деца. Засичате се на всякакви места – на път за градина, пред училище, в магазина, в Спешното, на опашка в аптеката. И един ден просто сядате да пийнете една биричка

заедно. Откривате, че говорите на общ език, вълнуват ви едни и същи теми и причините да сте нещастни също си приличат. Със старите ви приятели е все по-трудно да общувате, особено ако не са семейни. Какво да кажа на онзи, който разпалено ми обяснява как с някакво момиче ходили до Париж, или на другия, който се чуди на кой бар да заседне тази вечер? Отдавна съм излязъл от тази лига и вече дори едва си спомням, че някога съм играл там. Сега мога да коментирам цени и разписания на тренировки, училищната система и количеството скъсани дрехи, които хвърляме всеки месец.

В началото на брака ни лежерно се носехме по реката на живота, която изглеждаше спокойна на повърхността, но подло криеше своите дълбоки и опасни вировете. Много от близките ни семейства започнаха да си взимат домашни любимци. Децата поотраснаха, но родителите им сякаш бяха свикнали да крещят по малки и бързи същества, които се опитват да съспят къщата, и им беше трудно да се откажат от този навик. Дали защото обичахме много животните и знаехме, че хабитатът на сем. Явашеви е опасен за всичко различно от хипопотам, или защото Габриел продължаваше да се държи като бабуин на кофеинова диета, ние не завъдихме нищо поспециално от една рибка, която продължава живота си напук на прогнозите. Момент, за малко да забравя! Без да забележим, си направихме, заобичахме и отгледахме най-свирепия домашен любимец – една огромна семейна криза, която се оказа новият член на нашето семейство. Очевидно беше, че разводът ще е следващата и последна стъпка в съвместния ни живот!

ГЛАВА 2

Новото нормално

Разбира се, никой от нас, а и около нас, не осъзнаваше ясно какво точно се случва. Започнах все по-често да си мисля, че животът ми не трябва да се развива така. Скандалите ставаха все по-чести, а мълчанието – все по-дълго. Балансирах и се опитвах да изляза от дупката, но сякаш трябваше да се боря сам и не срещах подкрепа от съпругата си. Изобщо не бях доволен, личеше ми, а Росица отнесе лъвския пай от моето негодувание. Нещата, които харесвах у нея, вече ме дразнеха и дори ги виждах по различен начин. Например предишната ѝ очарователна свенливост, която обожавах, вече се бе превърнала в досадна апатия и ме вбесяваше все по-често. Правеше всичко погрешно, независимо колко пъти ѝ показвах как става. Така и не се научи да... ЕТО, ЕТО, ЗА ТОВА ГОВОРЯ! Оставила е отворена кутията за хляба, а филиите са разпръснати все едно гларуси са играли сантасе с тях.

Момент, че не мога да го гледам това и трябва да подрежда! Готово! Разбрахте ли за какво говоря?!

Дребна забележка, после втора, после четиресет и осма и накрая любимият ми човек се бе превърнал в кошмарен враг, който знаеше всичките ми тайни и страхове. Уж говорехме на един и същ език, но нито тя ме разбираше какво ѝ казвам, нито аз нея. Пеперудите в стомаха ни бяха преминали бърз военен лагер и се бяха превърнали в стройна войска от стършели. Низ от безкрайни цикли на едни и същи обвинения, които се завъртаха през еднакви месечни интервали с астрологична точност и постоянство. Не бяхме щастливи, бяхме забравили как да бъдем и дори не помнехме кога изобщо сме били! Връзката ни не функционираше както преди и промените ни отдалечаваха още повече един от друг, докато се обвинявахме взаимно за всеки познат човешки грях.

Започнах да си мисля за раздяла – просто не можех да продължавам така. Реших да потърся отговори как стигнахме дотук и се потопих в безграничния извор на човешка мъдрост, който наричаме гугъл. Написах „Защо се разведохте?“ и пред мен грейна неоспоримият владетел на материалния и духовен семеен живот – „БГ Мама“. Цялата ирония и сарказъм, които някога високомерно бях проявявал към този сайт, бяха натикани под изтъняващия ми слой самоуважение и аз жадно зачетох мненията. Според тях основните тенденции при развод бяха следните: след раждането мъжът ми се пропи, посегна към дрога, комар, други жени и т. н. Спокойно установих, че при нас това не може да е причината, тъй като аз и преди децата си бях близък с повечето неща от списъка. Решително отхвърлих тази хипотеза, защото ние се карахме за много по-сериозни теми – къде е мястото на солницата, как се простира правилно блуза и защо Уран е седмата планета в Слънчевата система! Проблемът бе, че забелязвах и доста други знаци, които намекваха